[2021] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 287

ਸੁਗਰ ਸਿੰਘ

ਬਨਾਮ

ਹਰੀ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ.

(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5110)

26 ਅਕਤੂਬਰ, 2021

[ਐਮ. ਆਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਅਨਿਰੁੱਧਾ ਬੋਸ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963: ਐੱਸ.20 - ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕ-ਅਭਿਆਸ, ਦਾਇਰੇ - ਆਯੋਜਤ: ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ - ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗਾ - ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ, ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟੈਂਟ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963: ਐੱਸ.16(ਸੀ) - ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸੂਟ - ਦੋਵਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਰੱਖੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.16(ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਬਿਆਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਮਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਵੈਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਦਾ

ਜ਼ਮੀਰ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਐੱਸ.16(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬਿਆਨ/ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਐਕਟ ਦਾ - ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 25,000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ 15,000/- ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 16,000/- ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ - ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸੂਟ।

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, 1908: ਐੱਸ.100 - ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਘੇਰਾ- ਆਯੋਜਤ: ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਸਨ, ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਸਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ - ਇਸ ਲਈ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿਪਰੀਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ - ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 - ਐੱਸ.16(ਸੀ)।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਆਯੋਜਿਤ: 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਦੋਵਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ / ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੈ

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਅਮਲ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਵੈਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 5.1] [301- ਏ-ਡੀ]

2. ਮੁਦਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਰੁਪਏ. 25,000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ 31.10.1984 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਨੇ Rs.7000 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। - ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਜਿਸ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਰੁਪਏ.56,000/- ਦੀ ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁਪਏ.40,000/- ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੁਪਏ.16,000/- ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਥਨ/ਦਲੀਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ.25,000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ.15,000/- ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ 16,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 6.1] [303-ਬੀ-ਐੱਫ]

3. ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਪੀਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਸਮੇਤ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7][304- ਜੀ-ਐੱਚ; 305-ਏ-ਬੀ]

4. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ ਏ ਦੇ ਫ਼ਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ "ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ ਤੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ" ਜਾਂ ਉਹ "ਮੁਦਈ ਅਜੇ ਵੀ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਕਨੀਕੀ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੁੱਚੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ "ਸਟਿਲ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 8][305- ਸੀ - ਈ]

ਸੀ. ਐੱਸ. ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਏ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਮੂਰਤੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ .ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ (2020) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 280: [2020] 2 ਐਸ ਸੀ. ਆਰ. 676-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

5. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਰਕਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

16, 000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ 56,000/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 40,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਸਹੁਰੇ ਸੀ, ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਧੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 9] [305-ਐਚ; 305-ਏ-ਬੀ]

6. ਹੁਣ ਤੱਕ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਮਝੌਤਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ / ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰੀ, ਠੋਸ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਅਮਲ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਦੇਣਾ; ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ - ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟੈਂਟ, ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤਦੇ ਹੋਏ। [ਪੈਰਾ 10][306- ਬੀ-ਐੱਫ]

7. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 10(ਏ) ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 10(ਏ) ਪਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੁਣ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।[ਪੈਰਾ 10] [306- ਐੱਫ - ਜੀ]

8. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।[ਪੈਰਾ 10.1] [306-ਐਚ; 307-ਏ]

9. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ 5 ਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ/ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ Nos.2 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ; ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੂਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 5 ਸੂਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਫਲਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਕਾਇਆ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 07.02.1987 ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। [ਪਰਾ 11] [307-ਬੀ-ਐੱਫ]

ਸੱਯਦ ਦਸਤਗੀਰ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਆਰ. ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੈਟੀ (1999) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 337: [1999] 1 ਸਪਲਿ. ਐਸ ਸੀ ਆਰ 351-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1999]1ਸਪਲਿੱਪ.ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.351	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 3.4
[2020] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 676	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 9

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ .5110

2010 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 836 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 09.09.2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਕੋ. 1. ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਅਭਿਗਿਆ ਕੁਸ਼ਵਾਹਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਮੁਰਾਰਕਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਨੀਤਾ ਯਾਦਵ, ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦੂਬੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਾਮਿਕਾ ਕੁਸ਼ਵਾਹਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੰਦਿਤਾ ਰਾਓ, ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਸ਼ੇਖਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਿਜਾ ਰੈੱਡੀ, ਕੇ. ਐੱਨ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਵੀਰੇਂਦਰ ਅਰੋੜਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਪ੍ਰਮੋਦ ਸਵਰੂਪ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰੀਨਾ ਸਵਰੂਪ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਇਲ ਸਵਰੂਪ, ਅਮਿਤ ਸਿੰਘ, ਆਰ. ਕੇ. ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਸਵਰੂਪ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. 2010 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 836 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਆਰਾ 09.09.2010 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 (ਛੋਟੇ "ਸੀਪੀਸੀ " ਲਈ) ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਨਟ ਸ਼ੈੱਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

2. 1 ਇੱਕ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 56,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਸੁਘਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 25,000/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ 10.10.1976 ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ 2 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 30.09.1978 ਅਤੇ 29.09.1981 ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੋੜ

15,000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾ 16,000/- ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ 3 ਦੁਆਰਾ। ਅੰਸ਼ਕ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ 40,000/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ 23.06.1984 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 2 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਗਰ ਸਿੰਘ - ਵੈਂਡੀ ਨੇ 1984 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 254, ਮਥੁਰਾ ਸਿਟੀ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮਥੁਰਾ (ਛੋਟੇ "ਸਿੱਖਿਆ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ" ਲਈ) ਵਿਕਰੇਤਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 23.06.1984 ਨੂੰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਖਾਸ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਅਸਲੀ ਭਤੀਜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 5 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ 23.06.1984 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ

2.2 ਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 10.10.1976 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਤੀ 30.09.1978 ਅਤੇ 29.09.1981 ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ 25,000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕਥਿਤ ਦੋ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 8000/- ਅਤੇ 7000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

2.3 ਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ 23.06.1984 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਮੁੱਲ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 10.10.10 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। .1976.

2.4 ਸਿੱਖੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ।

"(1) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 25,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 56,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 10.10.1976 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ (ਕਾਗਜ਼ ਨੰ. 7-ਏ) ਕੀਤਾ ਸੀ -?

(2) ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ 30.09.1978 (ਕਾਗਜ਼ ਨੰ. 8-ਏ/1) ਨੂੰ 8000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ 29.09 ਨੂੰ 7000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1981 (ਪੇਪਰ ਨੰ. 8-ਏ/2)?

(3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਹੈ। ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ?

(4) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 5 ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ?

(5) ਮੁਦਈ ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?"

2.5 ਮੁਦਈ ਪੱਖ ਤੋਂ, 6 ਗਵਾਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਆਏ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ 3 ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ।

2.6 ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਰੱਖਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮਿਤੀ 10.10.1976 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੱਖ 56,000/- ਅਤੇ 25,000/- ਰੁਪਏ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਿਸਦੀ ਵੈਧਤਾ 30.09.1978 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 8000/- ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ 29.09.1981 ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 7000/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ

2.7 ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 ਵੀ ਰੱਖਿਆ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ।

2.8 ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 07.02.1987 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ 16,000/- ਦੀ ਰਸੀਦ 'ਤੇ (ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ) । ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

2.9 ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਮੁਦਈ ਨੇ 29.02.1987, 29.02.1987, 29.02.1987 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 1987 ਦਾ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 11 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੇ 20.09.1987 ਨੂੰ 16,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ। ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 - ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ 20.09.1989 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 24.08.1998 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

2.10 ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 5 ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1388/1998 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. (1) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 16(ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਕਟ") ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ; ਅਤੇ (2) 10.10.1976 ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 57 ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ।

26.10.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯੂ.ਪੀ. 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 57 ਅਤੇ ਟੂ

ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 3 ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2.11 ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ। ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 6 ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

2.12 ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 5 ਤਰਜੀਹੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹਨ

2.13 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

3. ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਨਲ ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ - ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(ਸੀ) ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

3.1 ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, 'ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ' ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

3.2 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰੇ 1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੋਜ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

3.3 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 56,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ, 40,000/- ਰੁਪਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। 16,000/- ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ 3 ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

3.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਸਈਅਦ ਦਸਤਗੀਰ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਟੀ.ਆਰ. ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੇਟੀ ਨੇ (1999) 6 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 337 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ।*

3.5 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਘਾਤਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੀ 3 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 16,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾ ਕੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਡੀਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

3.6 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਖ਼ਤਿਆਰੀ ਹੈ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

3.7 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਸੰਖਿਆ 2 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

3.8 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

3.9 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

4. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੋਦ ਸਵਰੂਪ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4.1 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸਨ।

4.2 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ 'ਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅਖ਼ਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਲਈ।

4.3 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ 23.06.1984 ਤੋਂ 23.06.1984 ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 40,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 8% ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਮ੍ਹਾ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਨੇ 11.10.2010 ਨੂੰ 1,24,135/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ

4.4 ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਰੂਪ ਨੇ 5 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁਣ ਤੱਕ 45 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਈ. ਡੀ. 5 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ 1 ਤੋਂ 5 ਤੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

5. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ

5.1 ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਿਤੀ 10.10.1976 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਦੋਵੇਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ / ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਅਮਲ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਵੈਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

6. ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(ਸੀ) ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"2. ਜਦੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 31.10.1981 ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 8000/- ਰੁਪਏ ਵੀ ਲੈ ਲਏ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ 30.09.1978 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਹੋਰ 8000/- ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਵਿਚਕਾਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 31.10.1981 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਸ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਵਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਕੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

3. ਕਿ 31.10.1981 ਤੱਕ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ.1 ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਰਣਜੀਤ

ਸਿੰਘ ਵੀ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ.1 ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਕਲੀਅਰ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 31.10.1984 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 7000/- ਰੁਪਏ ਵੀ ਦਿੱਤੇ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ.1 ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਕੁੱਲ 56,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ, 40,000/- ਰੁਪਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ 16,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੰ: 1 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 29.09.1981 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

4. ਕਿ ਮੁਦਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ, ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

8. ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਚਤੁਰਵੇਦੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਫਾਂਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਗਲਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ।

11. ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: 1 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਚੱਟਾ ਵਿਖੇ ਆਵੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਚਲਾ ਕੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਦੇਵੇ। ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 - 5 ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਝੂਠੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 - 5 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਫਾਂਸੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 - 5 ਨੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

6.1 ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਵੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਖਾਸ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 25,000/- ਰੁਪਏ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਸੀ, ਦੀ ਅਰਦਾਸ 'ਤੇ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ 31.10.1984 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 7000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਕੁੱਲ 40,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ - 56,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 16,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਥਨ/ਦਲੀਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 25,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 15,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 16,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ' ਤੇ ਸਈਦ ਦਸਤਗੀਰ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ "ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ"। ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

"9. ਇਸ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਰਾਹਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੰਕੇਤਕ, ਸਟੀਕ, ਕਈ ਵਾਰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੀ ਕੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਅੰਤਰ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਵਿਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਤ ਅਤੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਦਲੀਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਮ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 (ਸੀ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ "ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਤੱਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰੂਪ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਫਾਰਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਿਸੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

7. ਹੋਰ ਵੀ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਦਵਾਨ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਸਨ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਦਰ ਉੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਤਤਪਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

8. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਨੂੰ ਅੰਤਿਕਾ ਏ ਦੇ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ "ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ" ਜਾਂ "ਮੁਦਈ ਅਜੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਧਾਰਾ 16 (ਸੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੇਸ. ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੁੱਚੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ "ਸਟਿਲ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

9. ਪੇਸ਼ਗੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਵੇਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ. ਐੱਸ. ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਏ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਮੂਰਤੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ (2020) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 280 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਪੈਸਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਰਕਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ |

ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਰਾਸ਼ੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 16,000/- ਰੁਪਏ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ 56,000/- ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਕੁੱਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, 40,000/- ਰੁਪਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਹੁਰਾ ਸੀ, ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦੋ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

10. ਹੁਣ ਤੱਕ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਮਝੌਤਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਵੈਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ/ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਬੇਈਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾ ਦੇਣਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ-ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 10 (ਏ) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 10 (ਏ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

10. 1 ਹੋਰ ਵੀ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

11. ਹੁਣ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ/ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 2 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਿਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ; ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੂਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਖਰੀਦ ਲਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਫਲਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਕਾਇਆ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 07.02.1987 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

12. ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 836/2010 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 09.09.2010 ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।, ਰੱਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ. 1984 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 254 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਮਥੁਰਾ ਸਿਟੀ, ਮਥੁਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 07.02.1987 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। 10.10.1976 ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ

ਮੁਦਈ ਦਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Flour
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669